

[Udenrigsministeren.]

fornødne incitament til at tiltræde konventionerne, som man betragter som et sammenhængende hele.

Det har fra anden side også været anført, at konventionerne må betragtes som ufuldstændige, fordi de ikke løser problemet om søterritoriets afgrænsning mod det åbne hav. Udover at henvise til den daværende stats- og udenrigsministers redegørelse her i tinget den 30. maj 1958 og bemærkningerne til nærværende forslag til folketingsbeslutning vil jeg gerne bemærke, at vi naturligvis også fra dansk side helst havde set, at der havde kunnet opnås bred international tilslutning til fastsættelse af regler herom. Forløbet af forhandlingerne under Genèvekonferencen i 1958 og 1960 viste imidlertid, at der ikke dengang bestod politisk mulighed for at forene de forskellige opfattelser i en fælles formel, selv om afstanden til sidst blev reduceret væsentligt. Dette kan naturligvis kun beklages, men det må efter regeringens opfattelse hilses med tilfredshed, at det dog lykkedes at tilvejebringe en sådan grad af enighed om de andre betydningsfulde spørgsmål vedrørende retsordenen på havet, at den kunne danne grundlag for de foreliggende konventioner. Den udvikling, der siden 1960 har fundet sted i opfattelserne med hensyn til søterritoriets udstrækning, synes imidlertid at give nyt håb om, at det vil vise sig muligt inden for en overskuelig fremtid at tilvejebringe international enighed også om dette sidste spørgsmål.

I overensstemmelse med vort tidligere tilkendegivne ønske om at støtte De Forenede Nationers bestræbelser for en kodifikation af gældende folkeret har regeringen anset det for rigtigt, at vi også i denne sag, hvor det drejer sig om betydningsfulde og for den internationale skibsfart grundlæggende principper, markerer en positiv dansk interesse i, at konventionernes bestemmelser får en så bred anerkendelse og tilslutning som muligt. Det er da også regeringens håb, at vi igennem vor ratifikation kan bidrage til, at yderligere en række lande slutter sig til konventionerne.

På denne baggrund anser regeringen det for ønskeligt, at Danmark nu ratificerer de foreliggende konventioner.

Idet jeg i øvrigt henviser til de til forslaget knyttede bemærkninger, tillader jeg mig at

anbefale forslaget om Danmarks ratifikation af de resterende tre Genèvekonventioner og den valgfri protokol til det høje tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om forhøjelse af stempelafgift.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 27) findes i tidenden sp. 1107).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 143 stemmer; 3 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om revision af den kommunale inddeling.

(Lovforslaget (nr. 64) findes i tillæg A. sp. 1275, fremsættelsen i tidenden sp. 612).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ove Hansen: Jeg vil blot meddele, at mit parti finder dette lovforslag rimeligt. Det bør være således, at de partier, der er repræsenteret i finansudvalget, også er dem, der er repræsenteret i kommunalreformkommissionen.

Med hensyn til spørgsmålet om habilitet finder vi også den ændring, der er tale om, rimelig og fornuftig, idet begrænsningen nu skal gælde det kommunale område, medens det før var hele amtet, det drejede sig om.

Vi kan altså anbefale lovforslaget, og hvis der ikke fra anden side ønskes udvalgsbehandling, vil vi heller ikke fremsætte ønske derom.